

על אהבת ה' ואהבה אנושית, על תורה ומדבר

תוך כדי טיפוס על המצוק, נקרעה הרצועה של בקבוק המים התרמי. הבקבוק נפל לתהום והתנפץ, משאיר אותו להתמודד מול החום והצמא המדברי. מרגע זה והלאה, המונה החל לפעול. כמה זמן נותר לו, עד שימצא מקור מים? אין לך, קורא יקר, שום מושג במי מדובר. אבל אתה כבר חרד לגורלו, ובצדק. צמא במדבר זו סכנה.

למה ניתנה התורה במדבר? משום ש"אין התורה נקנית אלא למי שמשים עצמו כמדבר" (במד"ר במדבר א). כמו אותו מטייל צמא, כן הלומד: חשוף, תלוי, צמא. המדבר מלמד אותנו ענווה – אין בו בעלים. הסתפקות – אין בו שפע. והכי חשוב: תלות. במים, באדם, ברבש"ע.

התורה לא מתאימה למי שבטוח בעצמו בטחון מופרז, אלא למי שמבקש את ה', ולמי שמבקש את אחיו בני האדם. לדעת, להאמין, להשתייך. דווקא במדבר צומחים ערכי משפחה, נאמנות, נתינה, אחווה – כי שם לומדים לראות באחר מקור חיים.

הצמא הפיזי הוא משל לצמא הרוחני. רק מי שמרגיש את החסר, יוכל באמת לקבל את המילוי. התורה – היא המים.

זוגיות אוהבת ומשפחתיות, יתפתחו בסביבה של תורה, הסתפקות במה שיש, וצמא הדדי מתוך ענווה.

הרבנית חוה כוכב (מנסבר)

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"באחרים במשפחה" – ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם